

พฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการ และพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร

รพีพร สุทิน*

รศ.ดร.ธนิดา จิตรน้อมรัตน์**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนกับพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า Chi-square ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-40 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี ระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ในการลงทุนในหุ้นสามัญ 1-5 ปี สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนมากที่สุดคือ ด้านบริษัท รองลงมา ด้านตัวหุ้น ด้านเศรษฐกิจการเมืองสังคม และด้านอุตสาหกรรม ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมการลงทุนพบว่าส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการลงทุน เพื่อให้ได้ผลตอบแทน และเลือกหุ้นประเภท หุ้น Blue Chip (หุ้นพื้นฐานดี) ในการซื้อหลักทรัพย์มีกลยุทธ์คือ เลือกซื้อหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดี มีการจ่ายปันผล และขายหลักทรัพย์ เมื่อได้ผลตอบแทนตามที่ตั้งไว้

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) นักลงทุนรายย่อยที่มี เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน และประสบการณ์ในการลงทุน แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญแตกต่างกัน และ 2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจการเมืองสังคม ด้านอุตสาหกรรม ด้านบริษัท และด้านตัวหุ้น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: พฤติกรรมการลงทุน

* นักศึกษาศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

** ที่ปรึกษาหลัก

บทนำ

การลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทหุ้นสามัญ อาจนับได้ว่าเป็นการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินที่เป็นที่รู้จักมาก และมีนักลงทุนรายย่อยที่สนใจในการลงทุนประเภทนี้มาก ซึ่งหากพิจารณาถึงแนวคิดที่นักลงทุนในหุ้นทราบกันนั้น เชื่อกันว่า นักลงทุนในหุ้นมุ่งหวังผลตอบแทน 2 ประเภท คือ ผลตอบแทนกำไรจากการซื้อขาย กับผลตอบแทนจากเงินปันผล

หากพิจารณาถึงผลตอบแทนที่นักลงทุนในหุ้นสามัญหวังว่าจะได้รับ คือ กำไรจากการซื้อขาย (capital gain) และเงินปันผล (dividend) นั้น อาจจะได้คิดว่า บริษัทที่มีราคาหุ้นเพิ่มขึ้นไปจนทำให้นักลงทุนได้รับส่วนต่างของราคาหุ้นที่เพิ่มขึ้น หรือที่เรียกว่ากำไรจากการชื้อขายนั้น น่าจะเกิดขึ้นเพราะว่ามีคนที่อยากได้หุ้นสามัญนั้นเพิ่มขึ้น จึงแข่งกันเสนอซื้อหุ้นสามัญนั้น การแข่งกันเสนอซื้อหุ้นสามัญนั้นทำให้ต้องเสนอราคาซื้อที่สูงขึ้นจึงจะทำให้ได้หุ้นสามัญนั้นมาครอบครอง และเหตุที่อยากได้หุ้นนั้นมาครอบครองเพราะหวังว่าในอนาคต บริษัทนั้นจะเติบโตขึ้นไปมีกำไรมากขึ้น ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น ซึ่งก็หมายความว่า ความมั่งคั่งของเจ้าของหุ้นสามัญก็จะเพิ่มขึ้นตามไป กล่าวคือ นักลงทุนในหุ้นสามัญที่หวังกำไรจากการชื้อขายนั้น ชื่อ “ความเติบโต” ของบริษัท ถ้าบริษัทมี “เรื่องราวของความเติบโต” หรือ growth story ก็จะทำให้เกิดความต้องการในหุ้นเพิ่มขึ้นอย่างที่กล่าว ส่งผลให้ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น โดยนักลงทุนที่กล่าวมาข้างต้นนั้น เป็นนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาในประเทศและนักลงทุนต่างประเทศ ซึ่งถือว่ามีความสำคัญในตลาดหลักทรัพย์ โดยนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดามีมูลค่าการซื้อขายในสัดส่วนที่สูงกว่า นักลงทุนสถาบันในประเทศและนักลงทุนบัญชีบริษัทหลักทรัพย์ จากข้อมูลมูลค่าการซื้อขายสะสมตั้งแต่ 1 มกราคม - 25 กันยายน 2562 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีทั้งนักลงทุนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนเป็นอย่างดี เช่น นักลงทุนเก็งกำไร และนักลงทุนที่เน้นคุณค่า ซึ่งเป็นผู้ที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร และติดตามผล ตลอดจนเรียนรู้ถึงวิธีการและนำเทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการตัดสินใจชื้อขายหุ้นสามัญ แต่มีนักลงทุนอีกเป็นจำนวนมากที่ทำการชื้อขายหลักทรัพย์โดยไม่ได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ ด้านอุตสาหกรรม ด้านบริษัท รวมทั้งข้อมูลทางด้านงบการเงิน อัตราส่วนทางการเงินต่างๆ รวมถึงไม่ได้นำเครื่องมือทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องมาใช้ ก่อนการตัดสินใจลงทุน ทำให้มูลค่าของหุ้นที่อยู่ในบัญชีชื้อขาย (Portfolio) ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ประสิทธิภาพที่เรียกว่าขาดทุนในหุ้น ยอมรับความเสี่ยงได้น้อย จนต้องตัดสินใจออกจากตลาดหลักทรัพย์ไปในที่สุด

จากประเด็นข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึง พฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อย โดยการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษานักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานของกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนกับพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ โดยผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้กรอบแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่ศึกษามาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนการลงทุน และเป็นแนวทางในการตัดสินใจที่เป็นประโยชน์แก่นักลงทุนรายย่อยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากคำถามการวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยปัจจัยด้านเศรษฐกิจการเมืองสังคม ด้านอุตสาหกรรม ด้านบริษัท และด้านตัวหุ้น กับพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

จากวัตถุประสงค์การวิจัยขั้นต้นผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. นักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญแตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจการเมืองสังคม ด้านอุตสาหกรรม ด้านบริษัท และด้านตัวหุ้นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุน รายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมการลงทุนในบทที่ 2 ผู้วิจัยได้นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ
  - 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน สังกัด และประสบการณ์การลงทุน
  - 1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจการเมืองสังคม ด้านอุตสาหกรรม ด้านบริษัท และด้านตัวหุ้น
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการลงทุน ประเภทของหุ้นในการลงทุน การตัดสินใจซื้อ การตัดสินใจขาย

วิธีการดำเนินวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและตัวอย่างไว้ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานของกรมสรรพากรที่ทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. การกำหนดขนาดตัวอย่าง

จากการกำหนดขอบเขตของประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานของกรมสรรพากรที่ทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน ดังนั้นทางผู้วิจัยจึงเลือกใช้สูตรของ Cochran (1997) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ทำให้ได้ขนาดตัวอย่างไม่น้อยกว่า 385 ตัวอย่าง เพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงกำหนดให้มีการสำรองเพิ่มจำนวน 15 คน รวมขนาดของตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

3. วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยแบ่งตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่มส่วนราชการหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ตามโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการซึ่งมีสำนักงานอยู่ภายใต้การกำกับดูแล คือ สำนักงานส่วนกลาง สำนักงานสรรพากรภาค 1 สำนักงานสรรพากรภาค 2 และสำนักงานสรรพากรภาค 3 โดยแบ่งจำนวนตัวอย่างกลุ่มละ 100 ตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน สังกัด และประสบการณ์การลงทุน เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะปลายปิด

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหุ้นสามัญมีลักษณะปลายปิด ซึ่งคำตอบแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยใช้มาตราส่วนวัดประเมินค่า (Rating Scale) และให้คะแนนแต่ละระดับตั้งแต่ค่าคะแนนน้อยที่สุด คือ 1 ถึงค่าคะแนนมากที่สุดคือ 5

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญมีลักษณะปลายปิด มีคำตอบให้เลือกและให้ผู้ตอบเลือกเพียงคำตอบเดียว

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

3. การทดสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

1. ทดสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย เพื่อพิจารณาตรวจสอบ โครงสร้าง คำถาม การใช้ภาษา และความครอบคลุมในเนื้อหาสาระ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยทำการแจกจ่ายกลุ่มตัวอย่างงานวิจัย จำนวน 30 ราย เพื่อตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบัค ที่ระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมากกว่า 0.7 โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้ผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์จากการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
1. ด้านเศรษฐกิจการเมืองและสังคม	0.833
2. ด้านอุตสาหกรรม	0.869
3. ด้านบริษัท	0.745
4. ด้านตัวหุ้น	0.831

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.745 – 0.869 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.7 จึงสามารถยอมรับแบบสอบถามดังกล่าว และนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างได้ตอบตามกำหนดไว้ต่อไป

4. วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่

ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อบรรยายลักษณะข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ ประสบการณ์การลงทุน และพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานของกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร

ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อบรรยายปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานของกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการลงทุน และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนกับพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานของกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าทดสอบ Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ข้อมูลทั่วไปของพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 400 คน ประกอบด้วย เพศชาย จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 และเพศหญิง 323 คน คิดเป็นร้อยละ 80.8 อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 โสด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 75.3 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 สังกัดส่วนกลาง สำนักงานสรรพากรภาค 1 สำนักงานสรรพากรภาค 2 และสำนักงานสรรพากรภาค 3 จำนวนสังกัดละ 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ประสบการณ์ในการลงทุนในหุ้นสามัญ 1 – 5 ปี จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8

2. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุน

ผลการศึกษาสรุปถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านบริษัทเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเศรษฐกิจการเมืองสังคมต่อพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ(GDP) และความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ด้านอุตสาหกรรมต่อพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การขยายตัวภาค อุตสาหกรรม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ด้านบริษัทต่อพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความมั่นคงของกิจการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ด้านตัวหุ้นต่อพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผล (Dividend yield) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

3. พฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ

ผลการศึกษาสรุปถึงพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์ในการลงทุนคือ เพื่อให้ได้ผลตอบแทน จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3 ประเภทของหุ้นสามัญที่ลงทุนคือ หุ้น Blue Chip หุ้นพื้นฐานดี จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 กลยุทธ์ในการซื้อหลักทรัพย์คือ เลือกซื้อหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดี และมีการจ่ายปันผล จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 การขายหลักทรัพย์คือ เมื่อได้ผลตอบแทนตามที่ตั้งไว้ จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3

2. อภิปรายผลการศึกษา

สมมติฐานที่ 1 นักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญแตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า นักลงทุนรายย่อยที่มี เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน และประสบการณ์ในการลงทุน แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญแตกต่างกัน ส่วนนักลงทุนรายย่อยที่มีสังกัดการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยลักษณะของตัวแปรที่สำคัญในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ 1.ด้านเพศ ที่มีความแตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกันในภาพรวม เพราะในปัจจุบันตัวแปรด้านเพศมีการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการบริโภค อาจมีสาเหตุมาจากการที่สตรีทำงานมากขึ้น ซึ่งเห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศหญิงเกินกว่าร้อยละ 80 2.ด้านสถานภาพ ปัจจุบันลักษณะสถานภาพทางครอบครัวเป็นเป้าหมายที่สำคัญ ทั้งจำนวนสมาชิก ลักษณะของบุคคล การใช้ผลิตภัณฑ์ เนื่องจากเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจ เพื่อพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดให้เหมาะสม 3. ด้านประสบการณ์ในการลงทุน ที่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนต่ำ จะใช้เวลาในการตัดสินใจลงทุน ค่อนข้างเร็วกว่านักลงทุนที่มีประสบการณ์สูง ทำให้เกิดพฤติกรรมการลงทุนในการซื้อขายที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจการเมืองสังคม ด้านอุตสาหกรรม ด้านบริษัท และด้านตัวหุ้น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจการเมืองสังคม ด้านอุตสาหกรรม ด้านบริษัท และด้านตัวหุ้น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านบริษัท เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะการมองภาพรวมข้อมูลของบริษัทก่อนการวิเคราะห์ หรือตัดสินใจลงทุน เพื่อประเมินระดับความสามารถของบริษัทในด้านต่าง ๆ เช่น ประสบการณ์ของคณะผู้บริหาร ขนาดของบริษัทและความมั่นคง ซื่อสัตย์หรือตัวผลิตภัณฑ์ว่าเป็นที่รู้จัก และอัตราการเติบโตของยอดขายและการทำกำไร รวมถึงการวิเคราะห์หั่งการเงินพื้นฐานที่จะเป็นตัวช่วยบอกเกี่ยวกับฐานะทางการเงินของกิจการ ผลการดำเนินงาน และสภาพคล่องของกิจการว่าเป็นอย่างไร ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของศิริสุข อินละคร (2548, น.147-148) เกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น และเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยผู้ลงทุนลดความเสี่ยงและให้ผลตอบแทนในสัดส่วนที่น่าพอใจ โดยใช้ปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนนี้ในการวิเคราะห์หุ้น

ด้านเศรษฐกิจการเมืองสังคมต่อพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญพบว่า คือ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ(GDP) และความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ มาก

ที่สุด อาจเป็นเพราะนักลงทุน GDP เป็นตัววัดความเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจในมุมมองกว้าง ๆ และการเคลื่อนไหวขึ้นลงนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกับธุรกิจ ทำให้ส่งผลต่อการลงทุนได้ และความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ อาจส่งผลต่อการลงทุนเนื่องจากหากเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบภายในประเทศหรือต่างประเทศ จะส่งผลต่อถึงกระทบเศรษฐกิจในภาพรวมได้

ด้านอุตสาหกรรมต่อพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ คือ การขยายตัวภาคอุตสาหกรรมมากที่สุด อาจเป็นเพราะมองว่ามีแนวโน้มที่ดีในการเติบโต ซึ่งจะทำให้ราคาหุ้นหรือผลตอบแทนปรับตัวสูงขึ้น

ด้านบริษัทต่อพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ คือ ความมั่นคงของกิจการ มากที่สุด อาจเป็นเพราะนักลงทุนมองว่ากิจการมีความเสี่ยงค่อนข้างต่ำ เนื่องจากมีฐานที่มั่นคง และมองว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรต่อเนื่อง และให้ผลตอบแทนที่ดีในการลงทุน

ด้านตัวหุ้นต่อพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ คือ อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผล (Dividend yield) มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับตามที่ ศิรินุช อินละคร(2548) กล่าวไว้ว่าเป็นการพิจารณาถึงภาวะเศรษฐกิจโดยรวมและแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจในอนาคต เพื่อที่ผู้ลงทุนจะได้ตัดสินใจว่าควรจะทำการลงทุนหรือไม่ การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจพิจารณาจากนโยบายเศรษฐกิจของประเทศและข้อมูลทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) และสอดคล้องกับงานวิจัยของอุบลรัตน์ ศรีเกษ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหุ้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนหุ้น คือปัจจัยเกี่ยวกับตัวหุ้น เนื่องจากมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งผลกำไรของบริษัท ฐานะทางการเงิน การประกาศเพิ่มทุน หรือแม้แต่ข่าวเกี่ยวกับผู้บริหาร

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากรในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยพบข้อมูลที่น่าสนใจ และข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในการลงทุนในหุ้นสามัญ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะ ที่ได้จากการวิจัย

1) ลักษณะของนักลงทุนรายย่อยจากการศึกษาเพียงส่วนหนึ่งของกลุ่มนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการและพนักงานกรมสรรพากร พบว่า เป็นการลงทุนเพื่อผลตอบแทน และเลือกหุ้น Blue Chip เป็นหุ้นพื้นฐานดี และปัจจัยเกี่ยวกับตัวหุ้นที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนมากที่สุดคืออัตราผลตอบแทนจากเงินปันผล (Dividend yield) จะเห็นได้จากผลการศึกษาว่าผู้ลงทุนพยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยงในการลงทุนโดยเลือกลงทุนในหุ้นพื้นฐานดี แต่การลงทุนย่อมมีความเสี่ยง ดังนั้น ผู้ลงทุนต้องหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องหลักทรัพย์ รวมถึง

การใช้เทคนิคการวิเคราะห์หลักทรัพย์ เนื่องจากจะช่วยป้องกันความเสี่ยงที่เกิดจากการซื้อขายหลักทรัพย์ได้

2) จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อย พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนมากที่สุดคือ ปัจจัยเกี่ยวกับบริษัท ในด้านของความมั่นคงของกิจการ ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์เป็นแนวทางสำหรับบริษัทหลักทรัพย์ เพื่อสร้างและพัฒนาการบริการที่ดีให้ตอบสนองความต้องการและให้เหมาะสมกับนักลงทุนที่เป็นข้าราชการและพนักงาน ซึ่งจะก่อให้เกิดความจงรักภักดีที่นักลงทุนมีต่อบริษัทหลักทรัพย์ และจากข้อมูลผลการศึกษาสามารถใช้ประเมินพฤติกรรมและศักยภาพของผู้ลงทุนเพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนการลงทุนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1) ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุน นอกเหนือจากตัวแปรที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อจะทำให้ได้ผลการศึกษาที่มีความสมบูรณ์มากขึ้น

2) ควรมีการศึกษาเจาะลึกในรูปแบบการลงทุนอื่น นอกเหนือจากการลงทุนในหุ้นสามัญของตลาดหลักทรัพย์เพียงอย่างเดียว เพื่อประโยชน์ต่อนักลงทุนสำหรับการลงทุนให้ได้ผลตอบแทนที่สูงขึ้น

บรรณานุกรม

กนกวรรณ ศรีนวล.)2559(. การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุน ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

กรมสรรพากร. รายงานประจำปี 2561. เข้าถึงเมื่อ 29 กันยายน 2562. จาก

http://download.rd.go.th/fileadmin/download/annual_report/annual_report61.pdf

เกียรติชัย สถัญญชัยกุล.)2552(. พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2543). การลงทุน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ชัชวาล เลิศสุโกชวณิชย์.)2549(. ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การลงทุนในหุ้น. เข้าถึงเมื่อ 20 กันยายน 2562. จาก

<https://www.set.or.th/set/education/html.do?name=stock&showTitle=F>

- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาก่อน. เข้าถึงเมื่อ 20 กันยายน 2562. จาก https://www.set.or.th/education/th/begin/stock_content02.pdf
- เทศสิทธิ์ กิตติสุบรรณ.)2560(. การศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจที่มีผลต่ออัตราส่วนระหว่างเงินออมและเงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสำหรับนักศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปุระชัย นิระพล.)2559(. ศึกษารายละเอียดพฤติกรรมนักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.
- ปานวาท ดำประไพ.)2559(. พฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อย บริษัทหลักทรัพย์กสิกรไทย จำกัดสาขาภาคใต้ (มหาชน). นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- พิชัย ยอดพฤติการ. พฤติกรรมนักลงทุน. เข้าถึงเมื่อ 20 กันยายน 2562. จาก <https://www.finnomena.com/pichai-2/investor-behavior/>
- ภัทรวดี วีระวรรณคงศิริ.)2561(. การศึกษาพฤติกรรมนักลงทุนชั้นนำระดับโลกที่มีผลต่อการตัดสินใจและความสำเร็จของนักลงทุนไทยในตลาดหุ้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มานะ เงินศรีสุข.)2561(. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์ (มหาวิทยาลัยรังสิต), 14, 128-145.
- รัชนิกร วงศ์จันทร์. (2559). การบริหารการเงินส่วนบุคคล. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ศิรินุช อินละคร. (2554). การเงินบุคคล. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุคม สืบตระกูล.)2558(. พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ไทย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อุบลรัตน์ ศรีเกษ.)2556(. พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหุ้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.